

ಹಸಿ ಜಬರಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸೊ ಇಳ್ಳೆ ಬಾರಿಸತೋಡಿದಳು. ಉಳಿದ ಹೆಂಗಸರು ಅವಕ್ಷೋಂದಿಗೆ ಯುವಕನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಿಳಿದರು. ಹರಿಜನ ಯುವಕರು ಬಯಲೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು. ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಅರಬೆತ್ತಲೇಗೊಳಿಸಿ ಹೊಂಡದ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಂಬಿ ಉಸಿರುಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮೇಲುಸ್ವರದ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಹರಿಜನ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಕ್ಷಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಳಿ ತನ್ನ ಉತ್ತಾಪ ಕೆಂದುಹೊಂಡು, ಅರ್ಜೋಲಕ್ಷ್ಯೋಲಗೊಂಡಿತು. ಈ ಸುಷ್ಮಾ ಪ್ರಾಲೋಕರಿಗಾ ತಲುಪಿ, ಧಾರ್ಮಿ ಬಂದು ಕೆಲವು ಯುವಕರನ್ನು ವ್ಯಾನಿನೊಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮಂಜುಳಾನ ಮೇಲಿನ ಈ ಕೃತ್ಯಾಗಳ ಕಾರಣಾದ ಹುಡುಗ ಬೇರೆ ಉರಿನವಣಾಗಿದ್ದು, ತನ್ನ ಗೇಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಒಕ್ಕಳಿ ನೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದು. ಮಂಜುಳಾನ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿತು. ಸ್ವಭಾವತ ಕಾಮಾಂಧನಾಗಿದ್ದ ಆ ತರುಣ ಒಕ್ಕಳಿಯಾಟಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಈ ಅನಾಹುತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಾಲೋಕರು ಅವನನ್ನು ಲಾಕಪ್ರಾನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಧ್ಯ ಅವನ ಕಾಮದ ಹಿತ್ತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು.

★ ★ ★

ಈ ಘಟನೆ ಜಾತಿ ವೈಮನಸ್ಸಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೇರಿಯ ಜನ ಉರೋಳಗೆ ಕಾಲಿಡದಂತಾಯಿತು. ಉರೋಳಗಿನ ಇತರೆ ಜಾತಿಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸ, ತೀರ್ಮಿ ಉಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಜಾತ್ರೆ, ಉತ್ತಾಪ, ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳು ಕೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜರಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಜನಾಗಿರು ದ್ವೇಷದ ವದಂತಿ, ಕಟ್ಟುಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೀವಪ್ರರೂಪದ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಇಂಥ ಉದ್ದೇಶದ ಹೋರಣಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಏನು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟನೋ ಶ್ರೀಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉರಿನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಸಾಂಧಾನವಾಗಿ ಉಲಿದಿದ್ದರು,

“ಈ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಯ ಮಣ್ಣಾಗುದದ. ಇರುತನಕ ಎಳ್ಳಾರೂ ಚರಂಡಂ ಬಾಳೂದೂಗ ಹಿತ ಅದ. ಜನ ಇದ್ದ ಉರು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಅದು ಸ್ವಾನ ಉಳಗ ಹಗೆತನ ಇದ್ದೆಂದು ಜಿವಿಸುದೂಗ ಅಫರ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮೊಳಗ ಶಿವಾ ಇರಲಿ. ರಾಮ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಾಹೋ-ಪಸು ಇರಲಿ, ಬುದ್ಧ-ಮಹಾವೀರ ಇರಲಿ, ಅದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ ಬ್ಯಾಡ. ಉರು ಕಟ್ಟಿದವರು ಈಗ ನಮ್ಮೆದುರು ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಆತ್ಮದುಹಿರು ಈ ಜೀವಪ್ರರದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿಗ ಅದ. ಈ ಆತ್ಮದ ಜೀತನಕ ಭಂಗ ಬರಲಾರಂಭಂಗ, ಜಡಾ ಆಗಂಧಂಗ ಇರೋದು ಮುಖ್ಯ. ಉತ್ತಾಪಗಳು ನಮ್ಮು ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಂಗಾಗಿ, ಉದಾರತೆಗಾಗಿ ನಡೆಬೇಕು. ಉರು ಮತ್ತು ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ನೇರಾ ಒಂದ ಅದ. ಆಕಾಶ ಒಂದೂ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ ಒಂದ ಪರಮಾತ್ಮ ನಮಗ ಕೊಡುವ ನೀರು, ತಿಳ್ಳಲು ಕೊಡುವ ಅನ್ನ, ಉಸಿರಾದಿಸಲು ಕೊಡುವ ಗಾಳಿ ಒಂದೂ ಅದ, ನಾವುನೀವು ಆ ಪರಮಾತ್ಮಾಂಗ ಏನೂ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಮಾಡೋರಲ್ಲ. ಹೀಗ ಒಂದ ಹೀಗ ಹೋಗೋರೋ ನಾವು. ನಮ್ಮು ಬದುಕು ಅಂದ್ರ ಮಕ್ಕಳಾಟ ಇದ್ದಾಂಗ. ಆಟ ಆದಮ್ಮಾಲೆ ಇಲ್ಲೇನ್ನೇತಿ? ಬರಿ ಶಣ್ಣ ನಿಮಗ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆ ಚಲೋ ಅದ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂದಗೆಹಿಸೋರು ಬತಾರ. ಬೆಳ್ಳೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ ಕಟ್ಟು ಹುಳಾ ಬಿಡ್ಡಾರ. ನಮ್ಮು ಜೀವಪ್ರರದಾಗ ಮತ್ತರ ಬ್ಯಾಡ, ತೀರ್ಮಿಯ ಅವುತ್ತ ಇರಲಿ. ಸಾವಿನ ಮಾತು ಬ್ಯಾಡ, ಸಂಜೀವಿನ ಇರಲಿ. ಬೆಂಕ ಬ್ಯಾಡ, ಹಣತೆಯ ದೇಪ ಇರಲಿ, ಇನಾತ್ಕಲೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಬಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಂಡಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಗಾ ಜೀವನ ನಡಿಸಿರಿ. ಪರಮಾತ್ಮಗ ತೀರ್ಮಿ ಬರುವ್ಯಾಂಗ ನಡೆಬ್ಬಿಲಿ.”

ಶ್ರೀಗಳ ಮಾತು ಬರತೆಯ ನೀರಿನತೆ ತೀರ್ಮಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿದ ಮಂದಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾಚಿಯನ್ನು ತೋಳಿದು ಹಾಕಿತು. “ದೇವರು, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಾಗ ಅನಿವ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಡಸಬ್ಬಾಡಿ.